

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817010881
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Arpád Koreň
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2019:7817010881.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, samosudca JUDr. Arpád Koreň, v trestnej veci obžalovaného U. E., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. januára 2019 v Rožňave,

r o z h o d o l :

Obžalovaný U. E., O.. XX.XX.XXXX X. C., Z. V.
V. X, XXXX B., E.
E., K. R. E. X. F. F. I. T., B.,
Rakúska republika,

je v i n n ý,

že od mesiaca apríl roku 2016 až do 25.08.2017 v obci Gočaltovo, okres Rožňava, a inde, úmyselne neplnil pravidelne mesačne a v primeranej výške vyživovaciu povinnosť voči svojim maloletým deťom - U. Y. E., nar. XX.XX.XXXX a O. F. E., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu táto povinnosť vyplýva zo Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov a z rozsudku Krajského súdu Košice, sp.zn. CoP/516/2014 zo dňa 22.05.2015, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého U. Y. sumou 150,- € mesačne a maloletej O. F. sumou 110,- € matke maloletých Ľ. G.Č., v dôsledku čoho jej dlhuje sumu najmenej 3.400,- €,

a skutok spáchal napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 3T/46/2015 zo dňa 04.01.2016, právoplatným dňa 11.04.2016 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 321/2018 Z. z. a súd ho

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd výkon tohto trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť, aby podľa svojich schopností a možností v skúšobnej dobe zaplatil zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav taký, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd vo veci pôvodne rozhodol rozsudkom zo dňa 23.02.2018 po pridelení veci zákonnému sudcovi po sudcovi, ktorý odišiel do dôchodku. V rámci hlavného pojednávania bolo vykonané dokazovanie a boli zistené nasledovné skutočnosti:

V rámci hlavného pojednávania, ktoré bolo vykonané po splnení zákonom stanovených podmienok v neprítomnosti obžalovaného, okrem prečítania zápisnice o jeho výsluchu z prípravného konania, súd vypočul matku maloletých detí, svedkyňu L. G., ktorá potvrdila, že obžalovaný jej neuhrádza výživné v predpísanom rozsahu a za žalované obdobie jej z titulu výživného nezaplatil žiadne peniaze, o deti sa nijako nezaujímal a nekontaktoval ich. Uviedla, že celkový dlh na výživnom predstavuje sumu približne 11.190,- €. Potvrdila, že dostala od exekútora peniaze v mesiacoch október, november a december 2017, a to čiastky 151,38 €, 385,- € a 775,- €, ktoré čiastky však musí vrátiť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, ktorý jej v mesiaci august 2017 začal vyplácať náhradné výživné. Podľa jej poznatkov exekútor obžalovanému zráža čiastky z titulu celkového dlhu.

V prejednávanej trestnej veci boli vyžiadané mzdové listy od aktuálneho zamestnávateľa obžalovaného. Takto bolo zistené, že obžalovaný v čistom zarobil v roku 2016 priemerne sumu XXXX,XX € mesačne (celkovo XX.XXX,XX €) a v roku 2017 priemerne sumu XXXX,XX € mesačne (celkovo XX.XXX,XX €).

Súd sa podrobne oboznámil aj s ďalšími listinnými dôkazmi a celým ďalším spisovým materiálom. Po takto vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že obžalovaný spáchal posudzovaný skutok tak, ako mu to bolo kladené za vinu v obžalobe a po uznaní viny mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný proti tomuto rozsudku podal odvolanie a hoci súd I. stupňa vzhľadom na obsah písomných podaní, doručeníek a následného doplnenia písomného podania ohľadne doručovania v Rakúskej republike, dospel k záveru, že obžalovaný zmeškal zákonnú lehotu na podanie opravného prostriedku (obžalovaný si mylne vykladá ustanovenie § 309 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého sa odvolanie podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, pretože je toho názoru, že do tejto lehoty sa nezapočítavajú dni pracovného voľna a pokoja, čo sa však nezakladá na pravde) a odvolací súd sa s touto skutočnosťou vôbec nezaoberal, Krajský súd v Košiciach na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.11.2018 zrušil napadnutý rozsudok a vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V odôvodnení svojho rozhodnutia po rozbere vykonaných dôkazov vyslovil právny názor, že v záujme zistenia skutkového stavu bude potrebné na rozhodnutie opätovne preveriť a detailne ozrejmiť jeho príjmy v inkriminovanom období vrátane ďalších spoločne posudzovaných osôb a preveriť jeho tvrdenia o splácaní dlhu na výživnom v inkriminovanom období.

Na základe týchto skutočností súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie, ktoré vzhľadom na písomné ospravedlnenie obžalovaného po splnení zákonom stanovených podmienok vykonal opäť v neprítomnosti obžalovaného.

Obžalovaný vo svojom rozsiahlom písomnom podaní o.i. namieta zaujatosť konajúceho zákonného sudcu. Z obsahu námietky nepochybne vyplýva, že odkazuje na obsah predtým podanej písomnej námietky zaujatosti doručenej súdu 11.05.2018. V tejto námietke vyslovuje nespokojnosť s tým, že konajúci sudcu započítal do plynutia lehoty na podanie opravného prostriedku aj dni pracovného pokoja. Okrem toho uvádza, že doteraz prijímal elektronické podania bez akéhokoľvek problému a nevyžadoval sa ani elektronický podpis ani písomné doplnenie podania alebo jeho ústne potvrdenie do zápisnice. Ako už bolo naznačené, obžalovaný si zle vykladá zákon, konkrétne ustanovenie §

309 ods. 1 Trestného poriadku ohľadne lehoty podania opravného prostriedku. Pokiaľ poukazuje na bezproblémové elektronické podania bez požadovania ich doplnení tak ako to upravuje ustanovenie § 62 ods. 1 Trestného poriadku, je opäť potrebné poukázať na to, že tieto podania boli doručované súdu inému zákonnému sudcovi a preto dôvod, prečo v súlade so zákonom nebolo požadované dodržanie ustanovenia § 62 ods. 1 Trestného poriadku nie je možné v súčasnej dobe ozrejmiť.

Podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o námietke zaujatosti strany, ktorá je založená na tých istých dôvodoch, pre ktoré už raz bolo o takej námietke rozhodnuté, alebo ktorá nebola vznesená bezodkladne podľa § 31 ods. 5 alebo ak je dôvodom námietky len procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu v konaní, sa nekoná; to platí aj o námietke, ktorá je založená na iných dôvodoch ako dôvodoch podľa § 31.

Z písomného podania obžalovaného nepochybne vyplýva, že dôvodom jeho námietky je len procesný postup súdu. Preto nebolo možné o takejto námietke ďalej konať.

Po vrátení veci súdu I. stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie sa súd opätovne podrobne oboznámil so mzdovými listami obžalovaného, teda najhodnovernejším dôkazom o jeho skutočných príjmoch za žalované obdobie, ktoré boli súdu zamestnávateľom obžalovaného doručené dňa 08.01.2018. Súd poznamenáva, že tieto dôkazy mal k dispozícii aj v čase rozhodovania na hlavnom pojednávaní dňa 23.02.2018 a podrobne sa s nimi zaoberal, pričom jednotlivé položky mzdových prehľadov osobitne súdu prezentovala prítomná prekladateľka. Keďže žalované obdobie je ohraničené obdobím od mesiaca apríl 2016 až do 25.08.2017, súd nemohol v tomto konaní zadovážiť iný objektívnejší dôkaz o príjmoch obžalovaného, než sú spomenuté mzdové listy (č.l. 154-163 trestného spisu). Ako už bolo konštatované, obžalovaný v čistom zarobil v roku 2016 priemerne sumu XXXX,XX mesačne (celkovo XX.XXX,XX €) a v roku 2017 priemerne sumu XXXX,XX € mesačne (celkovo XX.XXX,XX €).

Povinnosťou súdu I. stupňa bolo preveriť tvrdenie obžalovaného o splácaní dlhu na výživnom v inkriminovanom období. Údaje vyplývajú z jeho písomného podania, ktoré súdu doručil dňa 09.07.2018 a následne ho doplnil dňa 07.11.2018 a 28.01.2019. Z tohto písomného podania vyplýva, že mesačné výživné a dlžné výživné začal splácať dňa 01.07.2017, a to v rámci exekučného konania formou zrážok zo mzdy. Takto mu boli zrazené nasledovné čiastky:

- mesiac júl 2017 vo výške 358,- € - t.j. 260,- € mesačné výživné a 98,- € splátka dlhu;
- mesiac august 2017 vo výške 358,- € - t.j. 260,- € mesačné výživné a 98,- € splátka dlhu;
- mesiac september 2017 vo výške 385,- € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 185,- € splátka dlhu;
- mesiac október 2017 vo výške 385,- € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 185,- € splátka dlhu;
- mesiac november 2017 vo výške 770,- € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 570,- € splátka dlhu;
- mesiac december 2017 vo výške 385,- € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 185,- € splátka dlhu;
- mesiac január 2018 vo výške 475,32- € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 275,32 € splátka dlhu;
- mesiac február 2018 vo výške 388,20 € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 188,20 € splátka dlhu;
- mesiac marec 2018 vo výške 388,20 € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 188,20 € splátka dlhu;
- mesiac apríl 2018 vo výške 388,20 € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 188,20 € splátka dlhu;
- mesiac máj 2018 vo výške 388,20 € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 188,20 € splátka dlhu;
- mesiac jún 2018 vo výške 766,40 € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 566,40 € splátka dlhu;
- mesiac júl 2018 vo výške 388,20 € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 188,20 € splátka dlhu;
- mesiac august 2018 vo výške 388,20 € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 188,20 € splátka dlhu;
- mesiac september 2018 vo výške 388,20 € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 188,20 € splátka dlhu;
- mesiac október 2018 vo výške 388,20 € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 188,20 € splátka dlhu;
- mesiac november 2018 vo výške 388,20 € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 188,20 € splátka dlhu;
- mesiac december 2018 vo výške 388,20 € - t.j. 200,- € mesačné výživné a 188,20 € splátka dlhu.

Ako z vyššie uvedeného výpočtu vyplýva, na bežnom výživnom počnúc mesiacom júl 2017 doposiaľ obžalovaný uhradil čiastku 3720,- € v priemere 200,- € na mesiac. Okrem toho uhradil čiastku 4054,72 € z titulu dlžného výživného. V prípade dlhu na výživnom však súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Rožňava 3T/46/2015 zo dňa 04.01.2016, z ktorého vyplýva, že dlh obžalovaného na výživnom za obdobie od apríla 2013 do 04.01.2016 bol najmenej 4100 € a teda je zrejmé, že dlh vo výške 4054,72 € sa týka tohto obdobia, čo potvrdila aj svedkyňa L. G..

Súd v záujme preverenia tvrdení obžalovaného vypočul na hlavnom pojednávaní svedkyňu L. G., ktorá potvrdila, že tieto údaje, ktoré v písomnom podaní uviedol obžalovaný, týkajúce sa bežného výživného a dlhu na výživnom sú pravdivé a exekútor jej uvedené čiastky poukazuje každý druhý mesiac. Zdôraznila, že čiastka 4054,72 € predstavuje dlh na výživnom z predchádzajúceho odsúdenia. Vo svojej výpovedi dodala, že obžalovaný deti vôbec nekontaktuje a ani sa o ne nezaujíma.

Súd na hlavnom pojednávaní po vykonanom dokazovaní dospel k nasledovným záverom:

Obžalovaný uviedol na svoju obhajobu v písomnom podaní, že konštatované priemerné mesačné zárobky na rok 2016 a 2017 nie sú pravdivé, pretože čiastky presahujúce jeho fixný mesačný príjem XXXX,- € predstavujú zaplatené nadčasové hodiny. V tejto súvislosti je nutné konštatovať, že osoba, ktorá má vyživovaciu povinnosť je povinná príslušné výživné platiť podľa svojich schopností a možností. To znamená, že keď má možnosť zarobiť viac, v danom prípade mimo fixný plat, tak je povinný tak urobiť v záujme plnenia svojej vyživovacej povinnosti. Je evidentné zo mzdových listov, že takúto možnosť obžalovaný mal a aj ju využil. Čiastky, ktoré obžalovanému zrážal exekútor v rámci exekučného konania, svedčia o tom, že ide o sumy, ktoré sú postihnuteľné zo zárobku obžalovaného, pretože exekútor nemôže siahnuť na príjmy povinnej osoby nad rámec zákonom stanovených pravidiel. Z uvedeného taktiež vyplýva, že obžalovaný mohol na bežnom výživnom platiť čiastku najmenej 200,- € tak, ako to súd stanovil predbežnou otázkou v pôvodnom konaní. Súd nemal dôvod neveriť svedkyňi Lukáčovej tvrdenia o dohode o výške výživného medzi ňou a obžalovaným, pretože čiastka 200,- € vychádza z reálnych zárobkových možností obžalovaného. Každý právny poriadok upravuje pravidlá životného minima, na ktoré nie je možné siahnuť a v danom prípade jasne vyplýva, že exekútor mohol zrážať obžalovanému aj vyššiu čiastku, než je súdom ustálené bežné výživné.

Nezanedbateľnou skutočnosťou je aj obsah rozsudku Krajského súdu v Košiciach 8CoP/516/2014-171 zo dňa 22.05.2018, ktorým zaviazal obžalovaného prispievať na výživu maloletého U. Y. 150,- € mesačne a na výživu maloletej O. F. 110,- € mesačne. Je zrejme, že za roky 2013 až 2015 obžalovaný v priemere zarobil mesačne čiastku 1770,80 €.

Súd sa podrobne oboznámil aj s ďalšími listinnými dôkazmi a celým ďalším spisovým materiálom. Je nepochybné, že obžalovaný dlhodobo riadne pracuje a dosahoval v žalovanom období vyššie uvedené priemerné zárobky. Napriek tejto skutočnosti neprispieval pravidelne na výživu svojich maloletých detí, tak ako mu to bolo určené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 8CoP/516/2014-171 zo dňa 22.05.2015. Ako vyplýva z výpovede svedkyne už v roku 2015 za takmer identických podmienok existovala medzi obžalovaným a svedkyňou L. G.D. ústna dohoda o výške výživného, ktoré bol schopný obžalovaný platiť, a to najmenej 100,- € na každé dieťa. Súd nemal dôvod pochybovať o týchto tvrdeniach, avšak z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný bol skutočne schopný takúto sumu menovanej platiť. Svedčí o tom najmä prebiehajúce exekučné konanie a do istej miery aj predchádzajúce vyjadrenie obžalovaného (v žiadosti o zníženie výživného zo dňa 19.09.2017 vyplýva, že navrhoval sumu 100,- €).

Nakoľko výživné je v súlade s platným právnym poriadkom prednostnou pohľadávkou, obžalovanému nič nebránilo minimálne v takejto čiastke a pravidelne platiť výživné. S týmto záverom sa tunajší súd stotožnil v konaní 3T/46/2015, následne aj Krajský súd v Košiciach uznesením 8To/29/2016-178 zo dňa 11.04.2016 akceptoval takýto záver a vzhľadom na vek maloletých detí, objektívne možnosti zárobku obžalovaného a ďalšie vyššie uvedené skutočnosti súd predbežnou otázkou v súlade s ustanovením § 7 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol o ponechaní výšky výživného na úrovni roku 2016, kedy posudzoval jeho platobné schopnosti. Z uvedeného teda vyplýva, že obžalovaný bol právoplatne odsúdený za rovnaký prečin citovaným rozsudkom tunajšieho súdu, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.04.2016. Napriek tejto skutočnosti obžalovaný pokračoval v páchaní tejto trestnej činnosti, a to aj napriek tomu, že jeho pomery sa nijako nezmenili (navyše v roku 2016 dosahoval v priemere vyššie zárobky). V teraz prejednávanej veci súd prihliadol na osobné aj rodinné pomery obžalovaného, ako aj na skutočnosť, že mu pribudla jedna vyživovacia povinnosť.

Návrh na zníženie vyživovacej povinnosti obžalovaný podal na tunajší súd až dňa 19.09.2017. Aj z tohto návrhu vyplýva (č.l. 134 spisu), že je schopný plniť si vyživovaciu povinnosť. O návrhu obžalovaného tunajší súd rozhodol rozsudkom 7P/273/2017-55 zo dňa 20.03.2018, ktorým zmenil rozsudok tunajšieho súdu 5P/7/2013-124 zo dňa 18.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského

súdu v Košiciach 8CoP/516/2014-171 zo dňa 22.05.2015 a v spojení s rozsudkom tunajšieho súdu 5P/7/2013-188 zo dňa 16.07.2015 a uznesením Krajského súdu v Košiciach 8CoP/418/2015-205 z dňa 29.04.2016 tak, že znížil výživné na maloleté deti U. Y. E. a O. F. E. zo strany otca U. E., a to na 100,- € mesačne od 01.09.2017 vopred vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca do rúk matky L. G.. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26.04.2018. Aj táto skutočnosť svedčí o tom, že minimálne po 100,- € na každé dieťa obžalovaný mohol platiť.

Konanie obžalovaného je závažné pre spoločnosť, pretože narušil úmyselným konaním jej záujmy na ochrane rodiny, nerušeného a riadneho vývoja maloletých detí.

Nakoľko v žalovanom období obžalovaný neprispieval na výživu svojich maloletých detí tak, ako prispievať mohol, naplnil svojim konaním všetky zákonom stanovené znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. c) Trestného zákona.

Obžalovaný sa dlhodobo zdržiava v zahraničí, kde si založil novú rodinu. T.č. riadne pracuje. Doposiaľ bol 2-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 04.01.2016, kedy mu bol pre prečin podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu v trvaní 18 mesiacov a povinnosť spočívajúca v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné. Krajský súd v Košiciach na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.04.2016 zamietol odvolanie obžalovaného. Skúšobná doba uplynula dňa 12.10.2017.

Súd pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu opätovne starostlivo zvážil všetky okolnosti prípadu ako aj okolnosti týkajúce sa osoby obžalovaného a jeho rodiny.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona ustanovenie ods. 1 (podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody) sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa Čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má každý právo na spravodlivý súdny proces. Právo na spravodlivý súdny proces v sebe zahŕňa logicky aj právo na spravodlivý trest.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný nerešpektoval povinnosť, ktorá mu bola uložená právoplatnými rozsudkami súdov a v tejto súvislosti ignoroval okolnosť, že je v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre rovnaký trestný čin. Súd pri rozhodovaní o druhu trestu však prihliadol na základné zásady trestného konania a najmä na skutočnosť, že trest sa má dotýkať najmä páchatela a nie jeho blízkych. Súd prihliadol na zložitú životnú situáciu obžalovaného, ktorý dlhodobo žije v zahraničí a má viacero vyživovacích povinností. Súd však musí chrániť aj oprávnené záujmy maloletých detí obžalovaného, ktoré nežijú s ním v spoločnosť domácnosti. Nezanedbateľnou skutočnosťou je to, že obžalovaný dlhodobo riadne pracuje a má pravidelný príjem. I keď posudzovanú trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a teda v súlade s ustanovením § 49 ods. 2 Trestného zákona by bolo vylúčené uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, súd v tejto súvislosti postupoval podľa Čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a teda právom obžalovaného na spravodlivý trest. Pokiaľ by totiž súd postupoval podľa ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona a uložil mu nepodmienený trest odňatia slobody, znemožnil by mu tým pracovať, dosahovať primerané zárobky a tým si plniť vyživovaciu povinnosť, ktorú si v podstate pravidelne a riadne v stanovenej výške plní od mesiaca júl 2017. Súd prihliadol aj na jeho terajšie rodinné pomery a dopad takého trestu na jeho terajšiu rodinu. Preto ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona nepoužil. S prihliadnutím aj na okolnosť, že skúšobná doba v predchádzajúcej trestnej veci vedenej pod sp.zn. 3T/46/2015 uplynula dňa 12.10.2017, súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní

12 mesiacov, avšak s tým, že jeho výkon bol podmienične odložený na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a zároveň mu uložil povinnosť, aby podľa svojich schopností a možností v skúšobnej dobe zaplatil zameškané výživné.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rožňava do 15 dní od oznámenia rozsudku v 3 vyhotoveniach. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.